

Solidarita v Edinburghu

zveřejněno 12/6/2015

Následující report nám přišel emailem. Kapitalismus, krize a represe jsou globálním problémem. Proto i naše lokální akce mají mezinárodní rozměr. Děkujeme za podporu!

Fénix nebo Pandora, stát je vždycky potvora

V pátek 29.5 se skupina lidí sešla před Španělským konzulátem v Edinburghu, aby vyjádřili podporu a solidaritu zadrženým anarchistům / anarchistkám v rámci operaci Pandora, Piñata (Španělsko) a Fénix (ČR). Zároveň také vyjádřily své značné znepokojení nad stavem a vývojem represí vůči antiautoritářským a anarchistickým skupinám a jednotlivcům v obou zemích. Akce na podporu zadržených byla zorganizována místní skupinou Solidarity Federation (SolFed) a byla již šestá v pořadí od začátku roku 2015. SolFed Edinburgh je v posledních měsících velice aktivní a snaží se informovat prostřednictvím pravidelných akcí před španělskou ambasádou. V Dubnu 2014 byl také uspořádán benefiční koncert a informační večer na jejich podporu. Vzhledem k tomu, že charakter represí ve Španělsku a České

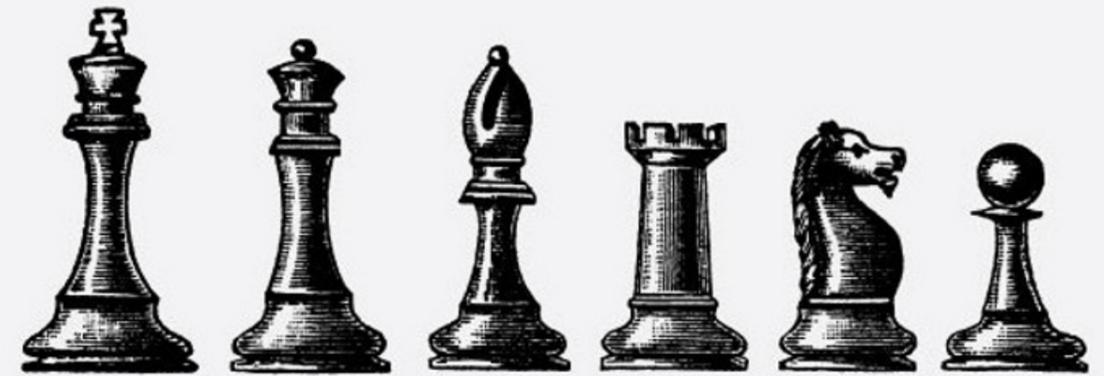
Republice je velmi podobný a také díky tomu, že velvyslanectví ČR v Edinburghu je soukromý dům na okraji města nevhodný k pořádání protestních akcí, jsme se rozhodli připojit se k akci před španělským konzulátem. Státní represe proti anarchistickému hnutí bývají, ze zkušenosti právě v dobách krize, kdy se lidé poohlížejí po alternativách. Většinou jsou represe na různých místech v Evropě. Mezinárodní solidarita může sehrát velmi důležitou roli a zároveň pomáhá vzniku a rozvíjení vztahů. V průběhu akce jsme různými způsoby (letáky, plakáty, rozhovory, transparenty) informovali o situaci v obou zemích a i lidé, co již věděli o operacích Pandora a Piñata byly překvapení, jak moc podobný průběh MOHOU mít takové policejní akce v různých zemích a tím, že charakter státní moci se moc neliší. Narozdíl od předchozích akcí, toto setkání nebylo velké, dorazilo pár lidí a nesmlouvavé Edinburské počasí nás záhy zahalo prýč. Pozitivním výsledkem bylo navázání kontaktu s pořadatelem přednášky / diskusního setkání o justičních represivních opatřeních (zákon Ley Mordaza) D ve Španělsku a o jejich dopadu. Dalším velmi pozitivním výsledkem byl společný "konzensus" o uspořádání dalšího benefičního koncertu a účast na několika dalších naplánovaných diskusích.

č. 1 / červen 2015

zdarma nebo za dobrovolný příspěvek

antifenix.noblogs.org

ANTIFÉNIX – VÝZVA K SOLIDARITĚ!

„Operace Fénix“ je dosud největší vlnou represí proti anarchistickému, radikálně-levicovému a anti-autoritářskému hnutí v novodobé české historii.

Ranní hodiny, 28. dubna: zatýkání, odvádění lidí k výslechu, razie v sociálním centru, vyhrožování obviněnými z příprav teroristického útoku a konfiskace serverů a počítačů hned několika organizací a jedinců. Protiextremistické oddělení policie se snaží zastrašit sociální a politické aktivisty a aktivistky a sesbírat co možná největší množství informací o aktivitách, organizacích a konkrétních lidech.

Dnes jsou stále tři lidé ve vazbě. Spolu s dalšími třemi byli obviněni z příprav teroristického útoku a dalších závažných zločinů. Policie však se svou taktikou neuspěje. Nenecháme se zastrašit, ale naopak budeme dál pokračovat v našich politických a sociálních aktivitách.

Příběh eskortovaného č. 8

zveřejněno 28/5/2015

“Příběh eskortovaného č. 8” je upřímné vyprávění jednoho ze zadržených 28.4.2015:

Jsem jeden z jedenácti lidí, kteří byli ozbrojeně přepadeni, oloupeni a uneseni organizovanou skupinou zvoucí se “Útvar pro odhalování organizovaného zločinu”. Na mém únosu spolupracovalo asi deset civilně oblečených policistů, kteří mě odvěkli z bytu mých přátel k mému domu. Zatímco jsem byl spoután, můj dům za asistence dalších 24 těžkooděnců se samopaly kompletně prohledali a oloupili mě o řadu důležitých věcí, které jsem nucen používat k fungování v této společnosti. Další den po noci v cele, pokusů mě donutit vypovídat a bez pořádného jídla jsem byl bez obvinění propuštěn v Praze. Vykopli mě na ulici 250 km od mého domova bez telefonu. Mí přátelé o mě měli strach, protože jsem jim nemohl dát vědět, že jsem v pořádku a v dobré náladě. Mnoho mých věcí stále zadržují a nechtějí je vrátit.

Cílem policie byly weby, které pouze informují o nepohodlných názorech a činech. Chtějí zastrašit všechny, kteří by se opovážili publikovat informace o činech, které by mohly inspirovat další lidi. Jak se nazývá použití nebo hrozba násilím civilnímu obyvatelstvu pro dosažení partikulárního politického cíle?

Terorismus! Útvar pro odhalování organizovaného zločinu udělal právě to, co normálně dělají teroristé. Zastrahuje civilní nevinné lidi od naprosto legálních aktivit.

Nic z toho, co hledali nenalezli (jedinou radikální tiskovinu či na zdi nalepenou samolepku, ani sebemenší zbraň nebo výbušninu). Naprosto nic. Muselo to pro ně být velké zklamání. To samé je čeká pokud se jim povede rozšířovat můj počítač nebo až si prohlédnou má elektronická data. Mé zatčení jim bylo jistě více ke škodě než užítku.

Pro mě bylo jejich přepadení hračka, protože jsem se na jejich příchod psychicky připravoval již od doby, kdy redakci GreenAction dorazilo první prohlášení o osvobození stovek norků na kožešinové farmě v Dolní Cerekvi. Již to bylo několik měsíců, co jsem četl Burning Rage of Dying Planet, kde bylo popsáno vše, co bude následovat do nejmenšího detailu. Věděl jsem, že již nemohu po nocích kreslit na billboardy nebo malovat cyklostezky. Asi jen stěží lze popsat jak se člověk cítí s vědomím absolutního sledování. Při každém zaštekání psa jsem se probouzel a vyhlížel je z okna. Při psaní každého emailu

a sms jsem si říkal, že o mě již vědí více než mnozí mí přátelé. Připadal jsem si jako Winston Smith pod neustálým dohledem Velkého Bratra. Ovšem tak si připadám stále, protože vím, že nepoleví ve snaze mě donutit, abych jim pověděl to, co ve skutečnosti nevím. Nevím, kdo jsou ti, kteří riskují vlastní svobodu, aby ji umožnili jiným. Nelituji ničeho, co jsem udělal, ani toho, proč si mě vybrali. Udělal bych to znova.

Ač jsem se s policií neformálně bavil, do protokolu jsem vypovídat odmítl. Snažili se mě přesvědčit ať vypovídám proti sobě. Ale výslech začal prakticky již v autě při několikahodinovém převozu do Prahy. Lži policistů o tom, že oni jsou jenom „eskorta a o mě nic nevědí“ byly velmi průhledné, když mi pět minut předtím tvrdí nějaký detail z mého osobního života. Rozhodl jsem se využít příležitosti vytvořit jim o mě právě takovou představu jakou jsem chtěl, v případě, že bych byl obviněn by to bylo rozhodně výhodné. „To je divný anarchist,“ si musel říkat policista, který ode mě slyšel přednášku o geopolitickém významu EU pro ČR.

Detaily o neoprávněnosti domovní prohlídky v mém případě budu nejprve řešit s právníkem. Stejně tak o obsahu neformálního pokecu s policií prozradím více třeba někde jinde a jinak. Rozhodně je pravda, že se jednalo o pohybování na tenkém ledě, ale kombinace strachu a zvědavosti vyhrála. Určitě lze spekulovat o vhodnosti tohoto postupu, ale minulost už změnit nemohu. Držel jsem se zásady sdělit obecně známou věc nebo něco, co se týkalo mých osobních názorů (nebo názorů, které jsem chtěl, aby si o mně mysleli). Co se týkalo jiných osob, jsem se nevyjadřoval. Došlo mi, že Síť revolučních buněk byla v mém případě jenom záminka pro soudce, skutečně chtěli vědět informace o dvou různých skupinách: Animal Liberation Front a Animal Rights Militia. To byl skutečný důvod mého únosu.

Samozřejmě další den při dalším neformálním výslechu se třemi zakuklenci došlo také na Síť revolučních buněk, o které

jsem jim řekl můj názor. Toto bude možná pro některé zklamáním, ale je pravda, že sám sebe nepovažuji za anarchistu, ač by mě tak mnoho lidí možná zařadilo. Stejně tak se nemohu ztotožnit s prohlášeními SRB. Prostě sám sebe nemůžu zaškaltovat tak snadno. Stejně tak postrádám význam toho zapalovat mýtné brány. Nicméně, a to jsem řekl také jako jednu z mála pravdivých věcí policii, „když někdo zapálí policejní auto, tak kvůli tomu rozhodně nepláču.“ Ne netvrdím, že je zapalování policejních aut nějak konstruktivní, ale měl bych z toho radost, i kdyby to udělali náckové. Takže jak jsem si poprsal monitor poté, když jsem se dočetl o vyhořelé policejní dodávce v Praze, si můžete lehce představit. Ne, že bych to chtěl schvalovat, ale poděkovat za projev solidarity bych chtěl.

Každopádně chci, aby jedna věc o mých přesvědčeních byla jasná. Jsem proti kapitalismu a bolševismu, stejně tak jako proti všem diktátorským a utlačovatelským režimům. Jsem proti fašismu, rasismu, sexismu, specieismu a jakékoliv jiné formě diskriminace. Podporuji přírodní národy v boji za zachování jejich teritorií a práva na sebeidentifikaci. Stavím se proti fosilnímu průmyslu, který nadále prohlubuje sociální nerovnost skrze dopady ničivých klimatických změn. Věřím, že dokud všichni nebudeme svobodní, nebude nikdo svobodný. Pokud je toto terorismus či extrémismus, pak jsem z něho naprosto vinen.

Škody, které vznikly mně osobně, jsou směšné. Uloupený počítač, telefon, dvě simky, dva flash disky a kamera. Dva ztracené dny svobody bez pořádného jídla. Nákup nového telefonu a jízdenky domu z Prahy, vystrašení přátel a chvilkový pocit nejistoty. Víam, že pro mnohé nebylo toto ozbrojené přepadení, oloupení a únos tak snadné a mnozí jsou stále věznění. Ač některé z nich považuji za lehkovážné, jsem přesvědčen, že nejsou tím, za co je vydávají. Nejsou teroristi. Podporuji je v jejich boji za svobodu, kterou si podle mě zaslouží.

Zprávy o represích ve Španělsku (Operación Pandora a Operación Piñata)

zveřejněno 4/6/2015

Když se podíváme na situaci v Evropě vidíme, že operace Fénix nespada z nebe. Po celém světě jsme svědky mnoha policejních provokací, infiltrací a následných represí. Pár měsíců zpátky proběhla ve Španělsku velká policejní akce proti anarchistickému hnutí s názvem Operación Pandora a Operación Piñata. Na náš web jsme dali RSS feed #Pandora skrz který můžete sledovat novinky od našich přátel, čelícím masivní vlně represí. Obdrželi jsme e-mail s nejnovějšími zprávami ze Španělska:

Operace Pandora byla zahájena v průběhu prosince 2015 v Katalánsku a operace Piñata byla spustěna 30. března po celém Španělsku, s převážným zaměřením na Madrid. Výsledkem obou operací bylo 26 zadržených anarchistů/ek (plus tucet dalších, kteří se bránili vyklizení sociálního centra). Zatčení byli obviněni na základě anti-teroristických zákonů. Desítky domů a sociálních center byly prohledány během

čehož se někomu „ztratily“ peníze, počítače, harddisky a telefony. Pět zatčených bylo „rozptýleno“ po různých vysoce strážných věznicích po celém Španělsku, tak daleko od jejich rodin a známých jak jen to bylo možné. To se stalo poté, co

»

»

Pak se demonstranti vrátili před vchod, pouštěla se hudba a skandovalo se. Po deváté hodině večer akce končila, podle policie zřejmě pomalu, a tak neopomenula zopakovat varování, ať „účastníci neohlášeného shromáždění opustí toto místo, jinak bude použito policejní síly“.

Přepis projevu, který přečetla jedna z anarchistek na solidární demonstraci před vazebními věznicemi v Praze:

Jsmem tu, abychom demonstrovali nesouhlas s útlakem policejních složek, jenž zastrašují lidi. Snaží se, postavit je do podřízené role a tak jim znemožnit svobodně vyjadřovat své názory. Toto zastrašování se děje tak ubohou formou, které se můžeme jenom smát. Smáli bychom se z plných plic, pokud by jeho smutné důsledky nepoškozovaly životy a duše našich kamarádů a druhů.

Teror a šikana ze strany policie jsou navíc financovány z veřejných prostředků, které jim umožňují využívat ty nejvyspělejší a nejdražší technologie, což činí jejich sledování tak snadné.

Demonstrujeme proti státu a kapitálu, který jsme nuceni sami vytvářet a tím se spolupodílet na útlaku nás samotných. A to skrze víru v policejní složky, které nás v tomto světě mají chránit?

HOVNO!
NEVĚŘÍME V POLICEJNÍ SLOŽKY!
NEVĚŘÍME V OCHRANU STÁTU!

Neuznáváme instituce, které za společné prostředky nechají ušít uniformy, nakoupí zbraně a pak nás chodí stříhat: v kuklách, s odposlouchanými detailama našich osobních životů, aby přiměli pod emocionálním nátlakem vypovídat jednoho proti druhému a tím obhájili svou existenci.

Nechceme policejní ochranu! Nechceme ochranu, která je terorem! Nechceme takový svět!!!

Aleši, Martine, Petře, sedíme tam s vámi, i když se fyzicky nalézáme na druhé straně mříží.

Švédsko: Solidární den "Högdalen Folkets Hus"

zveřejněno 6/6/2015

Přišel nám mailem obrázek od Stockholmské skupiny, která nedávno obsadila budovu na příměstí. Tato akce proběhla na protest proti gentrifikaci a privatizaci jejich sousedství. (teaterkvarteren.se)

V tomto novém sociálním centru byl organizovaný info stánek o Operaci Fénix s kasičkou, materiálem na psaní dopisů zadrženým a koláčem. Zůstaňte silní, nejste sami!

Petr slyšel solidární demo!

zveřejněno 10/6/2015

“V SOBOTU JSEM SLYŠEL ZVUKY SOLIDÁRNÍ AKCE! SLOVY SE NEDÁ VYJÁDŘIT CO SÍLY TO ČLOVĚKU DODÁ! DĚKUJI VÁM SESTRY A BRATŘI!”

Těmito slovy zakončuje Petr svůj dopis z Ruzyně, který napsal 8. června 2015. Brzy vydáme více Textů, které nám Petr poslal. Ve stejném dopise Petr Píše:

“Drazí přátelé, mým největším a nejrůčnějším přáním je, abyste zůstali takoví, jací jste, a nenechali se zastrašit. Mým celoživotním krédem je víra v lidi jako takové a i pobyt ve vězení mě v tom pouze utvrzuje. I tady mezi vězni a bachaři nacházím v lidech tolik touhy po opravdové svobodě, až jsem tím sám zaskočen. Opatrujte se a děkuji. S bratrským objetím Petr S”

španělský anarchista Francisco Ferrer Guardia byl popraven na základě falešných obvinění o účasti na atentátech. Skutečným důvodem popravy bylo to, že již v roce 1901 založil první Moderní školu, která zakořeněné náboženské pověry nahradila racionalistickým vzděláváním, které je dnes naprosto běžné. Španělská vládnoucí třída tehdy držela v poddanství široké dělnické masy díky jejich nevzdělanosti a vlivu dogmatické církve. Anarchista Ferrer byl odstraněnen, protože poskytoval negramotným lidem racionalistické vzdělání na místo nábožeských dogmat, kterými je krmila církev a stát.

Víte, zda plány na útok byly reálné, když k němu nakonec nedošlo? Nevím.

Potkával jste s “buňkou z Brna”, která měla na tomto útoku podílet? Jak často? Nevím o žádné buňce z Brna. V Brně ale, stejně jako v jiných městech, mám své přátele.

Proč mělo dojít k útoku právě na vlak, který převážel vojenský materiál nebo vozidla společnosti Hyundai? Inspirovali se nějakým útokem v zahraničí? Nevím zda skutečně mělo k útoku dojít. Udivuje mě, jak mediální prostor zaplnila prohlášení o hrozícím teroristickém útoku na vlak s vojenským materiálem, ale naprosto chybí snaha položit si zásadní otázky. Jednou z těch otázek je: “Co je to vojenský materiál?” Druhou třeba: “K čemu vojenský materiál slouží?” Položit takové otázky je důležité. Odkrývá to skutečnost, že vojenský materiál je součást vojenské infrastruktury a ta slouží k zabíjení lidí ve válečných konfliktech. Existuje mnoho důkazů o tom, že v těchto konfliktech umírají a trpí nevinní lidé, a to často pro zájmy mocenských elit, které takové války řídí z bezpečí uzavřených kongresů. Vojenský materiál je nedílnou součástí válek, které nezřídka nesou známky terorismu. Každý, kdo vojenský materiál produkuje, koordinuje jeho převážení a nasazení ve válkách, je součást teroristických strategií. Právě takoví lidé představují nebezpečí, kterému je potřeba čelit. S anarchisty, které zajal stát je oproti tomu potřeba solidarizovat.

Co si myslíte o obviněních? Je stíhání za trestný čin přípravu teroristického útoku na místě? Pro stát a obhájce kapitalismu je terorista každý anarchista, který otevřeně říká: “Kapitalismus je organizovaný zločin a jsem ochotný proti takovému zločinu bojovat”. Pro stát jsou tedy obvinění z terorismu součástí jeho logiky. Logika anarchismu je jiná. Pro anarchisty je teroristický právě stát, který vězní 3 anarchisty aby tím zastrašoval všechny ostatní anarchisty a jejich sympatizanty. Terorismus spočívá ve snaze násilím či hrozbou násilí vůči určité skupině vyvolat zděšení u mnohem širší skupiny lidí, než je ta, proti které je násilný útok veden. Teroristický útok proti několika osobám má za úkol přinutit mnoho dalších lidí naplnit politické cíle útočníka. Právě to nyní dělá stát, který zajal 3 naše soudruhy, aby tím vytvořil atmosféru strachu mezi anarchisty “na svobodě” a přinutil je zřítci se dalšího boje proti kapitalismu a státu. Ačkoliv na někoho tento teroristický signál vyslaný státem působí, mě spíše utvrzuje v tom, že je potřeba vytrvat v souladu s heslem: “Uhýbat před bojem, vyžaduje více obětí než boj sám.”

Jak ovlivnil zásah policie fungování komunitního centra Ate-neo? Změní se jeho chod? Komunitní centrum Ateneo nikdy netajilo své antikapalistické

zaměření. Vždy dávalo prostor široké množině lidí, kteří zde mohli najít zázemí pro seberealizaci, vzdělávání a sebeorganiza-ci. Ateneo nikdy nezapíralo, že se na jeho provozu podílejí i anarchisté. Naopak, v atmosféře Atenea vždy byla cítit hrdost na to, že jsme součástí zápasů za spravedlnost, lidskou důsto-jnost a svobodu. V současnosti je to například boj Mostecké solidární sítě (MSS) proti Vladimíru Krulcovi, který v restauraci Řízkárna nezaplatil mnoha lidem za práci. Ateneo vždy sloužilo k rozvoji mnoha společensky prospěšných aktivit a projektů. Policejní razie na tomto nic nezměnila. Ateneo dál funguje a to s ještě větším odhodláním než kdykoliv předtím. Policejní represe posílila naši soudržnost.

Vzkaz přes zdi vězení

zveřejněno 7/6/2015

Report z demonstrace před vazební věznicí Pankrác. Převzato od Anarchistické federace.

Na sobotu 6. června byla před vazební věznicí v Praze na Pan-kráci svolána solidární demonstrace s anarchisty uvězněnými v rámci operace Fénix. Byla jednou z dalších akcí na podporu stíhaných, kam patří mj. kolektivní psaní dopisů či podpůrné akce v zahraničí (naposledy ve Stockholmu), nehladě na podnět adresovaný Generální inspekci bezpečnostních sborů a Měst-skému státnímu zastupitelství v Praze, který podepsaly desítky „osobností“.

Na Pankráci se v horkém podvečeru sešlo na padesát lidí, které ze tří stran pilně natáčeli „tajní“ policisté. V 18.30 se vydali před hlavní vjezd do věznice, kde byl přečten projev. V něm bylo řečeno, že operace Fénix by se dala oprávněně považovat za směšnou, kdyby během ní ovšem nezůstalo několik lidí za mřížemi. Nevěříme v policejní složky, jelikož ty jsou tu s celou svojí výzbrojí, technikou a metodami mimo jiné proto, aby nás mohly účinně šikanovat. Vězňeni aktivisté mají naši plnou podporu. Po proslovu došlo na skandování: „Touhu po svobodě represe nezastaví!“

Mezitím byly přítomným rozdány letáky s krátkým dopisem vězněného Petra, v němž děkuje za podporu, a s básní „Jaké to je?“, kterou se zpoza mříží, věrný svému pacifistickému postoji, obrací ke svědomí příslušníků represivního aparátu. A jedna z účastnic symbolicky bránila tajným v natáčení.

Následoval krátký přesun s jedním transparentem a za do-provodu „batohového sound systému“, z nějž se linuly písně kapely VAP, ve které Petr zpíval. U boční strany věznice, odkud bylo dobře vidět do zamřížovaných oken, se pak ozýval mo-hutný rámus vyluzovaný píšťalkami a skandování „Naší zbraní je solidarita“. To vše ještě podpořila hlasitá hudba z přistavené dodávky. Po dvaceti minutách rámusení se přítomní vydali městem k ruzyňské věznicí, kde je zadržován Petr.

Na Ruzyni se po nějaké době sešel přibližně stejný počet demonstrantů, a přibyl další transparent „1. český terorista – operace Fénix“. Opět se skandovalo a pouštěla se hudba z auta. Po půl hodině lidé obešli celý areál věznice za doprovo-du „batohového sound systému“. Na jednom z dobře viditelných míst se udělala zastávka a opět se skandovalo. Z oken mávali vězni, avšak okna Petrovy cely ve-dou do vnitrobloku, takže akci na svou podporu nemohl vidět.

Přišlo emailem: “Po sabotáži shořelo policejní auto”

zveřejněno 18/5/2015

V pátek 15.5.2015 časně ráno začalo v Hostivařské ulici v Praze hořet služební vozidlo pražské Městské policie. O několik dní později nám na e-mail přišlo následující komuniké.

I přesto, že názory na různé taktiky se různí a všichni upřednostňujeme jiné formy protestu (některé nám nemusí připadat jako ty nejhodnější). Myslíme si, že bychom měli dát prostor i těm méně populárním, protože tento blog tady není od toho, aby rozhodoval o adekvátnosti různých forem protestu.

buňka M.A.P. // Síť revolučních buněk / SRB/

Audiencia Nacional rozhodla ve prospěch odvolání obhajoby, která upozorňovala na to, že soudce zodpovědný za vyšetřování Eloy Velasco* neprokázal žádné přímé spojení mezi zadrženými a konkrétními skutky sabotáže („terorismu“), ani žádnou spojitost mezi veřejnou anarchistickou skupinou GAC (Grupos Anarquistas Coordinados / Koordinované Anarchistické Skupiny) a FAI-FRI, která byla Evropskou unií prohlášena za teroristickou organizaci.

Prvního června jsme dostali skvělou zprávu, že tři z pěti sou-druhů, kteří byli preventivně zadrženi a obviněni z toho, že jsou členy teroristické skupiny během operace Piñata (včetně jed-noho uvězněného již během operace Pandora), byli propuštěni bez kauce. Nicméně stále jsou obviněni s povinností se často ohlašovat soudům a dva z nich nesmějí opustit zemi. Dva další zadrženi, kteří jsou stále ve vazbě a čekají na soud, by mohli být brzy propuštěni.

Komuniké SRB: Po sabotáži shořelo policejní auto V pátek 15. 5. 2015 shořelo policejní auto zaparkované před policejní stanicí v Hostivařské ulici v Praze. Stalo se tak násled-kem cílené sabotáže buňky M.A.P. Sledovali jsme činnost Sítě revolučních buněk a střídali odhodlání proměnit naši nasra-nost v útočné přímé akce. Dlouho nás zmáhal strach a nerozhodnost. Pak ale nastal bod zlomu.

Policie 28. 4. 2015 zahájila útok na anarchistické hnutí v zemi, kde žijeme a nám tím usnadnila volbu dát se do pohybu. Věříme, že stejnou volbu budou činit i další.

Zapálení jednoho policejního auta je možná malý krok v porovnání s tím, co všechno je nutné udělat, aby kapitalis-mus skončil. Tento krok nám ale otevírá nové možnosti. Byly nám nepřístupné dokud jsme nedokázali překročit hranice protestů, které hodně šťekají, ale naše nepřátele nikdy nekoušou. Přetali jsme pouta buržoazní morálky. Pro stát a kapitál už nejsme neškodní žvanilové. Stáváme se hrozbou, protože jsme začali ničit to, co nás ničí. Je to pouze začátek. Boj pokračuje!

buňka M.A.P. // Síť revolučních buněk / SRB/

Špatnou zprávou je, že ten samý den španělská vláda uvali-la embargo na bankovní účty, které byly určeny k solidární sbírce peněz na podporu zadržených během operace Pandora, konkrétněji na zaplacení právníků, nákladů na soud, cestovních nákladů pro rodiny zadržených. Vláda pokračuje v krimina-lizování solidarity a následuje stejný model jako v případě represí proti Baskickému hnutí žádajícímu nezávislost (ovšem s rozdílem, že novodobé anarchistické hnutí ve Španělsku nemá na svědomí zabíjení a ani mezi jeho taktiky nepatří akce, které mohou mít za následek zranění či smrt civilistů, což je něco s čímž španělská vláda při válkách v jiných zemích neměla prob-lém). Pokud vláda uspěje, tak bude moci trestat sabotáž jako terorismus, vykreslovat boj proti dominanci jako terorismus, a dokonce uvěznit ty, kteří píší, sbírají peníze nebo protestují na podporu zadržených obviněných z terorismu.

* Eloy Valesco je zarytý bojovník za používání protiteroris-tických zákonů, který je již nechvalně proslulý díky represím v Baskicku

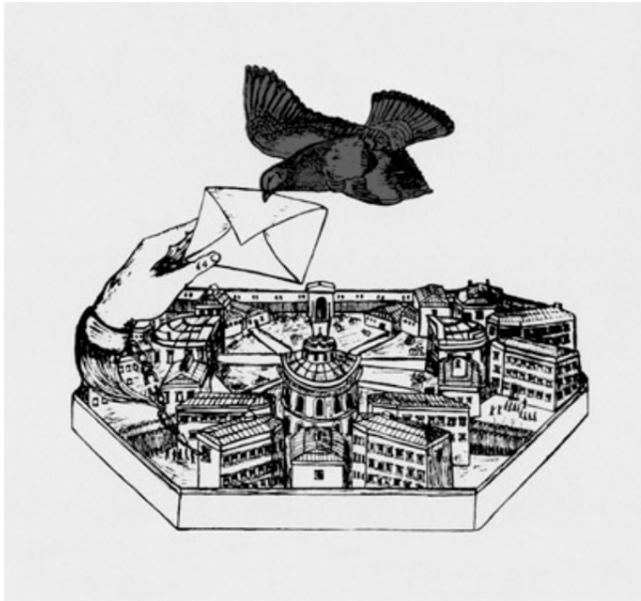
Petr s.: Dopis všem

Dopis od Petra S., jednoho z vězňených anarchistů.

Drazí přátelé,
moc vám děkuji za vaše slova solidarity a podpory. Moc pro mě znamenají, zvláště v tuto chvíli.

Vždy jsem bral svůj život jako pouhou součást jednoho velkého života spojujícího vše živé na zemi. A tak je tomu doposud. Ač jsem nebyl vězněn, necítil jsem se svobodný při myšlence na všechny, kterým je svoboda upírána a to i mimo vězeňské zdi. Moje životní cesta byla, a doufám že vždy bude, směřující ke společnosti opravdu svobodné a spravedlivé. A to pro všechn život bez rozdílu.

Vaše slova mě utvrzují, že na této cestě nezůstanu nikdy sám. S upřímným poděkováním a bratrským pozdravem.

Martin I. z vazební věznice o operaci Fénix

“Operace Fénix” se zakládá na provokaci policejních agentů. Účelem bylo nás do toho zatáhnout a vše na nás hodit. Mám podezření, že policie a vyšetřovatelé manipulují s důkazy. Myslí si, že se ke všemu přiznáme, ale naše přiznání by byla pouhá lež a to nemůžeme dopustit!

Je zajímavé, jak se člověk může stát obětí represí prostřednictvím agentů a policie. Vše zorganizovali tak, aby “vina” padla na nás. Udělali to za jasným účelem, tak, aby do toho namočili mnoho lidí. Chtěli případ terorismu, tak ho vytvořili.

Chtějí nás umlčet, neumlčí. Chtějí nás zlomit, nezlomí. Naše těla uvěznit můžou, ale naše sny, myšlenky a duši neuvězní. Nezlomí nás díky solidaritě kamarádů, kamarádek a rodiny.

Podmínky ve vězení nás nepřimějí abychom podlehli. Drží nás v izolaci, chodíme na procházky v poutech. Když přijímáme návštěvy oddělují nás mříže a sklo od našich blízkých, takže je nemůžeme obejmout. My ale nebudeme mlčet. Nedovolíme aby do našich snů, myšlenek a životů zaseli útlak, strach a bezmoc. Nepodlehne, jsme připraveni čelit těm absurdním obviněním. Brzy snad vyjde najevo pravda a my budeme venku.

Jaké to je?

Dívám se zaměřovaným oknem cely a přemýšlím o vás. O lidech stejných jako jsem já, co dokázali být tolik jiní než já. Jaký to musí být pocit, číst cizí poštu a snažit se ve vyznáních lásky najít zlo Co cítíte, když razítkujete něčí stesk a samotu razítkem „kontrola korespondence”

Musí to být zvláštní pocit zadržet někomu fotky jeho lásky. Snažit se využít něčího citu pro pochvalu od velitelů. Jaké může být lhát jen pro frčku na mundůru a kousek lesklého plíšku. A bez hnutí někomu zničit celý život, jaký to je asi pocit?

Ten pocit, co musí mít muž, když na demonstraci zaklekně křehkou dívku. Když vmačkává odposlechy do vazeb knih lidí, co ho mají rádi. Poslouchá z pásku záznamy hovorů, kde si někdo vyznává lásku.

Jaké to asi je, čekat na záminku, aby člověk mohl co nejvíce ublížit. Odsoudit někoho jen proto, aby se splnila něčí objednávka. Být špinavou rukavicí někoho, komu jsou naprosto lhostení. Hledat ty nejcitlivější místa těch, kteří je vítali polibkem a objetím.

Snažím se pochopit tu motivaci. ten smysl být takový. Zaplatit hypotéky a složenky? Něco si dokázat? Touha mít nad někým moc? Možná od všeho trochu. A nebo prostě jen bez myšlenky, jako stroj. Jako kláda unášená proudem řeky, co rozdrťí vše, do čeho narazí.

Jen tak plyne ten kus dřeva co býval živým stromem a dnes už je jenom věcí. Ale lidé nejsou věci, touží, sní, milují, dýchají a žijí. Hladí své děti, lásky, smějí se a pláčou cítí bolest! Jaký je pocit na všechno tohle zapomenout a prostě jenom být.

Petr S., Ruzyně, 23. května 2015

Nás neumlčí!

Nás nezlomí!

Pravda nás osvobodí!

Boj pokračuje!

Soudruzí, společně překonáme zlé časy.

Tímto všechny pozdravuji a již brzy v objetí na svobodě. V solidaritě soudruh Martin

Hlas extrémisty: Rozhovor, který neměl vyjít

zveřejněno 27/5/2015

Dnes nám přišel e-mail obsahující odkaz na rozhovor, který dělal redaktor aktuálně.cz s Lukášem Borlem. Anarchistou, který byl zatčen při operaci Fénix. Proč rozhovor nikdy nevyšel na aktuálně.cz nám není známé. V rozhovoru se můžeme dočíst o názorech člověka, který se angažuje v několika mosteckých aktivitách. Je například členem kolektivu sociálního centra Ateneo. Více o něm, dopadu represí a nejen mosteckých alternativách se dočtete v následujícím rozhovoru, který přebíráme v plném znění:

Můžete říct, proč policie z ÚOOZ zasahovala v komunitním centru Ateneo?

K policejnímu zásahu v komunitním centru Ateneo v Mostě došlo 28. 4. 2015. Byl jsem zadržen pouze já a bylo mi sděleno podezření ze spáchání trestných činů založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka. Policie prohlídku centra a mé zadržení odůvodnila podezřením z údajné příslušnosti k Síti revolučních buněk (SRB). Vina nebyla prokázána a žádné obvinění nebylo sděleno. Následující den jsem byl policií propuštěn.

Co všechno vám zabavili? Žádali jste o to, aby vám byly některé věci vráceny?

Policie zabavila především mobilní telefony, oblečení, sportovní potřeby, nářadí pro úpravu interiéru, počítačovou techniku, publikace a jiné předměty, které slouží k provozním a vzdělávacím účelům komunitního centra Ateneo. Zabavení věcí zkomplikovalo další fungování, ale Ateneo navzdory tomu funguje dál. Samozřejmě budeme usilovat o navrácení všech těchto věcí. Některé z nich nejsou ani moje osobní, ale jsou sdílené celou komunitou Atenea. Byly určené k užívání komukoliv, kdo centrum navštěvuje. Újmu tedy po zásahu ÚOOZ utrpěla široká množina osob od dětí, které sem chodili trávit volný čas, přes lidi ze sousedství, kteří se zde vzdělávali, až po kulturní nebo aktivistické kolektivy.

Co si myslíte o zásahu ÚOOZ? Není to “jen nafouknutá bublina”?

ÚOOZ stejně jako ostatní represivní složky státu dělají to, k čemu jsou určené. Jejich úlohou je zajišťovat stabilitu kapitalismu. Nepřekvapuje mě tedy, že zasahují proti anarchistům, kteří ze své podstaty poukazují na to, že kapitalismus je sociálně nespravedlivý systém. Obětí státní perzekuce se může stát jakýkoliv anarchista bez ohledu na to, zda v rukou drží zbraň nebo pouze ukazuje prstem na původce vykořisťování a říká nahlas, že odmítá akceptovat třídní systém i nadvládu člověka nad člověkem. ÚOOZ tvrdí, že potlačuje organizovaný zločin. Ve skutečnosti je podle mě spíše nástrojem k pokračování organizovaného zločinu jakým je kapitalistický systém. Stát se bojí, že by se lidé mohli anarchistickými myšlenkami inspirovat, proto používá termíny jako extrémisté, teroristé aby jimi zakryl emancipační podstatu anarchismu. Chce vzbudit dojem, že anarchisté představují nebezpečí pro celou společnost. Ve skutečnosti anarchisté nejsou nebezpeční pro obyčejné lidi

jako jsou pracující, nezaměstnaní nebo studenti. Nebezpeční jsme spíše pro vykořisťovatelský systém a vládnoucí třídu, které kapitalismus slouží k hromadění ohromného bohatství na úkor neprivilegovaných. Jsme nebezpeční pro stát, nikoliv pro ty, které stát nutí sklonit hlavy a přizpůsobit se nedůstojnému přežívání v kapitalismu.

Po zatčení jste byl propuštěn na svobodu. Podezřívala vás policie z trestného činu?

Na to sem již odpověděl na začátku rozhovoru.

ÚOOZ zásah spustila proti anarchistům, kteří měli vykonávat žhářské útoky namířené zejména proti policistům. Podílel jste na nějakém žhářském útoku? Proč jste proti policistům útočili?

Rád bych upřesnil, že ÚOOZ zásah spustila proti anarchistům, které podezřívá z útoků, ke kterým se zkrze své komuniké hlásila Síť revolučních buněk (SRB). Nehodlám se zabývat tím zda je podezření odůvodněné nebo ne. Chci jen zdůraznit, že v komuniké SRB není ani náznak toho, že by jejich akce mířily proti policistům. Všechna tato komuniké hovoří o sabotážích namířených proti neživým objektům a technice. Některé proti policejním vozům, jiné proti kamerovému systému a další proti automobilům restaurace Řízkárna.

Pokud mám správné informace, tak při akcích SRB nedošlo k žádnému zranění nebo zabití. Popisují-li komuniké SRB reálnou praxi, pak došlo k destrukci věcí nikoliv k útokům proti policistům nebo jiným lidem.

Po zásahu byly tři osoby obviněny z toho, že plánovaly teroristický útok. Víte, co přesně chystaly?

Nevím co tyto osoby chystaly nebo nechystaly. Víím ale, že otevřeně hovořily o tom, že jsou anarchisté a usilují o překonání kapitalismu, který vytváří ohromné sociální nerovnosti, plodí válečné konflikty a odsuzuje milióny lidí k chudobě, hladu nebo námezdnímu otročení pro bohaté elity. Anarchisté deklarují svou vizi beztřídní a bezstátní společnosti organizované samosprávně bez hierarchie. Není tedy překvapivé, že stát sloužící ke stabilizaci kapitalismu se snaží anarchisty potlačovat a vykreslovat jako nebezpečné živly. Není ani důležité, zda ty, které stát perzekvuje, skutečně berou do rukou zbraně namířené proti majetku nebo lidem. Z pohledu zastánců kapitalismu mohou být nebezpečnou zbraní i takové hodnoty jako poskytování vzdělání druhým lidem. Například

Lidovky.cz: Je to policejní provokace, říká obhájce o obvinění prvního českého ‚teroristy‘

zveřejněno 22/5/2015

Publikujeme další rozhovor z deníku Lidovky.cz. Tentokrát rozhovor s Ondrejem Štefánikem, advokátem Martina I., dalšího z podezřelých:

PRAHA „Působí na mě jako mladý a přemýšlivý člověk,“ popisuje svého klienta advokát Ondrej Štefánik. Martin I. byl přítom podle policie jedním ze strůjců teroristického útoku na vlak. Takové obvinění ale Martin I. jednoznačně odmítá. „Kdyby prý nepotkal policejní agenty, nikdy by se nedostal do potíží,“ tvrdí v rozhovoru pro Lidovky.cz jeho obhájce.

Policie viní vašeho klienta z přípravy teroristického útoku, dokonce má být jedním ze tří hlavních strůjců. Co na toto obvinění říká?

Obviněním z terorismu je můj klient zaskočen a za teroristu se rozhodně nepovažuje. Není členem žádné militantní skupiny, naopak je přesvědčeným pacifistou. Působí na mě jako mladý a přemýšlivý člověk, rozhodně ne jako osoba, která by chtěla někomu ublížit. Slovy klienta, je vegan a neublížil by ani mouše.

Plánoval útok na vlak, jak tvrdí policie?
Celý případ považuje za výsledek policejní provokace a žádný teroristický útok provést nechtěl. Jak sám uvádí, kdyby nepotkal dva policejní agenty, nikdy by se nedostal do současných potíží.

Ví váš klient, kdo tito agenti byli? Byl s nimi v kontaktu, vybavuje si je?

Osobně se s nimi několikrát setkal, ví, o koho jde, ale jejich pravou identitu pochopitelně nezná.

Jak si vysvětlujete, že policie hovoří o konkrétním útoku na vlak s vojenským materiálem či automobily Hyundai, a to na tranzitním železničním uzlu z Prahy do Plzně v úseku Radotín – Beroun? V jaké souvislosti se váš klient o těchto konkrétních místech bavil?
Předpokládám, že policie v tomto směru nějakými poznatky disponuje, nicméně nevím, odkud tyto informace pochází a těžko je můžu v této fázi trestního řízení jakkoli hodnotit. O důvodu výběru konkrétních míst můj klient žádné podrobnější povědomí nemá.

Návštěva Martina I. na Pankráci

zveřejněno 12/6/2015

Krátký, ale vypovídající úryvek z nedávné návštěvy Martina I. v Pankrácké vazební věznici.

“První týdny pro Martina nebyly vůbec jednoduché. Po převozu na Pankrác se jeho psychický stav ještě zhoršil. Celou dobu je na samotce. Ven smí jen na 1,5 hodiny, a to sám a s pouty na ruku. Na cele není elektrika, takže jsem mu posílala alespoň rádio na baterky¹... V sobotu 6.6., jak proběhly protesty venku před Pankrácem a Ruzyní, řekli mu, že pokud v tom budou jeho “kamarádíčkové” pokračovat, tak mu zpřísní podmínky. Marťa mi řekl, ať všem vzkážu, že protesty mají pokračovat a klidně ještě hlasitěji a častěji. Ten protest slyšel, po něm ho ale přeložili na jiný pokoj, který má malé okno do dvora. Opora kterou dostává jak od rodiny, tak od všech kamarádů pro něho znamená mnoho, tak jako asi i pro Petra a Aleše. Pokud budou vědět, že jsme tady všichni pro ně odhodlaní udělat cokoliv, podporovat a povzbuzovat, obrní se a nebude tak jednoduché je zlomit. Musí vědět že jsme tady pro ně...”

^[1] Rádio Martin hned nedostal, muselo projít kontrolou (pozn. red.).

Policie zahájila odposlechy a nasadila agenty na základě podezření, že obvinění mají něco společného s útoky na mytné brány a policejní auta. Těch se klient účastnil?
Pokud je mi známo, s těmito útoky můj klient nemá nic společného a obviněn z nich není. A podle jeho slov nebyl ani v kontaktu s nikým, kdo by se na tom nějakým způsobem měl podílet.

Jaké důkazy tedy policie proti vám má?

V současné době nejsem seznámen s celým obsahem vyšetřovacího spisu, nemohu odpovědět.

A spolupracuje klient s policií?

Závisí na tom, co je pod spolupráci s policií míněno. Můj klient o statut spolupracujícího obviněného nepožádal ani o něj neusiluje. Je tomu tak především z toho důvodu, že podmínkou jeho získání je bezvýhradné doznání, k čemuž můj klient přikročit nemůže, neboť s usnesením o zahájení trestního stíhání nesouhlasí. Nicméně nijak nemaří probíhající trestní stíhání a v přípravném řízení již vypovídal.

Obvinění se údajně setkávali v konspiračním bytě...
Klient se v prvé řadě ohrazuje proti označení „konspirační byt“. Jednalo se o zcela obyčejný byt, ve kterém žilo několik lidí, včetně klienta a jeho přítelkyně. Řešili se v něm běžné záležitosti každodenního života. Dle jeho slov s tématy protiprávních aktivit za jeho přítomnosti přicházeli pouze policejní agenti, kteří se mimo jiné chlubili již realizovanými „vlastními akcemi“.

A k jakým útokům je agenti nabádali?
Klient mi sdělil, že se mělo jednat o útok na vlak, jež je předmětem vyšetřování. Jestli byl nabádán i k jiným nelegálním aktivitám, o tom nevím.

Jak a kde se váš klient poznal s Petrem S., podle policie hlavním strůjcem teroristického útoku?
Na jejich seznámení si již přesně nevzpomíná. Udržují kamarádský vztah a vždy ho také vnímal jako pacifistu.

Zná váš klient uskupení Síť revolučních buněk? Je jeho členem?
O síti revolučních buněk již slyšel. Jejich členem však není a jakoukoli formu násilí odsuzuje.

Zdroj: Lidovky.cz

Rozhovor s Petrem Šťastným, právníkem zastupujícím Petra S., jednoho z obviněných z terorismu

zveřejněno 19/5/2015

Na serveru lidovky.cz vyšel rozhovor s Petrem Šťastným, právníkem, který zastupuje Petra S. Protože stále panuje informační embargo a velice malé množství informací se dostane za zdi vazební věznice, rozhodli jsme se tento rozhovor přebrat a zveřejnit.

Podle informací serveru Lidovky.cz je Petr S. obviněný z terorismu. Můžete to jako jeho právník potvrdit?

Je to tak. Obvinění je skutečně takové, jaké zaznívá ve sdělovacích prostředcích. Jedná se o trestný čin teroristického útoku ve stádiu přípravy, tedy nedošlo k dokonání ani pokusu.

Jak na vás Petr S. po prvním setkání působil?
Teď vám to řeknu za sebe, ne jako obhájce. Když jsem se setkal s těmi lidmi tváří v tvář, tak mi to hodně, ale opravdu hodně nekorespondovalo s popisem skutku obsaženém v usnesení o zahájení trestního stíhání. Určitě nevypadají jako nějací „militantní hrdlořezové“. Ti lidé jsou kultivovaní a rozumní.

Co váš klient říká na to obvinění z terorismu?
To, že je můj klient aktivista, se patrně ví. Ale není to aktivista militantní a extremistický. Je to aktivista pacifistický. Obvinění mu nedává příliš smysl a nezakládá se podle něj na pravdě. Odmítá ho. Komukoliv ublížit by nebylo v souladu s jeho přesvědčením.

Víte, jaké má policie proti skupině důkazy?
Neznám zatím všechny důkazy. V tuto chvíli nemáme k dispozici celý spis.

Při zásahu policie byl v Brně nalezen nástražný systém. Kvůli němu měl podle informací serveru Lidovky.cz skončit jeden muž spolu s Petrem S. a Martinem I. ve vazbě. Zná ho váš klient osobně?
Když jsem se dotázal klienta na identitu toho člověka a sdělil jsem mu předmět jeho obvinění, tak mi řekl, že vůbec neví, kdo ten člověk je.

A kdo je tedy ten třetí obviněný?
Tohle vám neřeknu.

Jak Petr S. spolupracuje s policií. Vypovídal, nebo to odmítl?
Vypovídal, a to v míře, na které jsme se shodli, že bude v tuto fázi řízení nejrozumnější, tedy abychom ty nejdůležitější informace uvedli na pravou míru, protože se s tímto obviněním neztotožňujeme. Proti usnesení o zahájení trestního stíhání jsme podali řádný opravný prostředek, tedy stížnost.

Má podle vás Petr S. v současné chvíli šanci se dostat z vazby?
Rovněž proti usnesení o vzetí do vazby jsme podali řádný opravný prostředek. O něm se však ještě nerozhodlo. Ani s uvalením vazby nesouhlasíme. Můj klient není dle mého přesvědčení člověk, který by byl na svobodě nebezpečný.

Když pomíneme to, že skupina měla připravovat teroristický útok, tak jsou v policejním odůvodnění uvedeny útoky zápalnými láhvemi. Jak se do nich zapojil Petr S.?
Myslím, že je v tuto chvíli vhodné uvést některé informace na pravou míru. Ten celkový obraz celé mozaiky kolem případu je podle mě pokřivený. Když média informují o obvinění mého klienta, tak ho jedním dechem dávají do souvislosti s levicovými radikály a útoky zápalnými lahvemi na policejní auta. Podle mých informací tam taková souvislost vůbec není. Mohou za to úplně jiní lidé bez spojení s Petrem S. Mají zjevně jiný přístup a ideály. Můj klient je pacifistou a takové násilné akce nejsou v souladu s jeho přesvědčením.

K těmto útokům se přihlásila skupina Síť revolučních buněk. Byl Petr. S. jejím členem?
Několikrát mně i policii popřel členství v Síti revolučních buněk. Můj klient se od jejich aktivit distancuje, není jejich členem a není s nimi ani nijak názorově propojený. Ví ale, že existují. Stejně tak, pokud by mělo dojít k nějakému útoku zápalnými lahvemi, tak si nemyslí, že by to bylo v pořádku.

A má něco váš klient společného s webovou stránkou jail-breaking.noblogs.org, na kterých se Síť revolučních buněk hlásila k útokům?
Tohle nejsem schopen komentovat, nevím o tom.

V protokolu se píše i o „konspiračním bytě“ ...
Tento termín je velmi nešťastný. A také se proti němu z hlediska obhajoby ohrazujeme. Je to nešťastně zvolená terminologie. Bylo to místo, kde se setkávalo několik lidí, kteří jsou aktivisté a diskutují o společenských problémech. V tomto ohledu to není žádná konspirace ani konspirační byt. Tento termín vytváří nějaký dojem o situaci, která tady skutečně není.

Víte, co se v tom bytě tedy řešilo?
Nevím. Já jsem tam nebyl.

Je pan Petr S. v kontaktu se svou rodinou. Rodina obviněného Martina I. tvrdí, že s ním bylo těžké ve vazbě komunikovat...
Pana Petra S. jsem byl před pár dny ve vazbě navštívit za účelem porady a dovezl jsem mu také kromě hygienických pomůcek ještě tužky, papíry a nějaké obálky a známky, aby si mohl dopisovat. Neříkal mi, že by se v tomto ohledu cítil nějak limitovaný. O případné následné korespondenci zatím nic nevím.

Zdroj: http://www.lidovky.cz/nejsou-hrdlorezove-jsou-kultivovani-a-rozumni-tvrdi-pravnik-p6d-/zpravy-domov.aspx?c=A150515_162550_In_domov_jzl

**NIKDO NENÍ
SVOBODNÝ, DOKUD
NEJSOU SVOBODNÍ
VŠICHNI.**